

Burma

– GürhanGürses · 01 Ağustos 2012

Myanmar ya da Burma.

Kimse demiyor vurma!

Katledilen Müslümanların haddi hesabı yok.Yüz binlerce ölü, yüz binlerce evsiz yurtsuz insan! Toplu olarak tecavüze uğrayan kadınlar, toplu olarak yakılan insanlar! Kimin umurunda? Bir elinde cımbız bir elinde ayna, bütün dünya git tuvalette oyna!

Topyekûn kıyım var Arakan'da. Dönüp arkasına bakmıyor modern dünya. 'Adaletin bu mu?' diye haykırmak istiyorum. 'Haksız yere katledilenler var Arakan'da' demek istiyorum. Ama nafîle! Arakan deyince hafakanlar basıyor ruhumu. Bir "leş"miş milletler yine susuyor. Birleşmiş milletler olmak üzere yola çıktılar. Bir leş oldular. Akbabalara gelirsiniz inşallah!

Myanmar ya da Burma.

Budistler şaha kalkmış,

Kimse demiyor vurma,

Kimse demiyor yapma.

Budistler budalaya bağlamış,

Kimse görmüyor nasılsa, kimse duymuyor?

Âlemin kör noktası Müslümanlık; tek ölen Müslüman olsun! Herkes sağırılığa bağlamış, körlüğe demir atmış, sessizliğe kök salmış. Öl de bir an evvel nasıl ölürsen öl. Açlıktan mı, soğuktan mı, kurşundan mı, bıçaktan mı, ateşten mi? Mühim değil! Bir an önce öl. Hele bir de Müslüman'san vay haline? Sana sahip çıkan asla olmaz. Rahat bir ölüm olursa şanslısın.

Arakan'da kan akıyor bütün dünya bakıyor. Arap kızı olmuş herkes! Kan akıyor, can çıkıyor ama cümle âlem camdan bakıyor. Öküz olmuş âlem uzaktan bakıyor. Aranan kan kim olacak Arakan'a? Tampon olacak bir Allah'ın kulu yok mu bu kana?

Hey hey Pınarbaşı burma burma

Myanmar ya da Burma.

Kimse demiyor vurma!

Yâr yâr yâr yâr aman

Yaz gelince öter turna

Leylim leylim aman!

Hey hey Myanmar ya da Burma

Artık vurma vurma

Yâr yâr yâr yâr aman

Vakti gelince öcün alır insan

Leylim leylim aman.

Arakan'da ölen yüz binler var. Sahipsiz kalan bir o kadar! Evsiz barksız can derdine düşen. Kaçan ama kurtulamayan var. Bir o kadar Müslüman var. Kalpler neden bir atmaz. Dünya Müslümanları neden zahmet etmez?

Ramazandayız Myanmar'da aç kalanlar var. Suudi imama sormuş Somalili aç bir Müslüman; bir deri bir kemik kalmış bir şekilde. "Ey imam! Biz ne iftar ne de sahur yapabiliyoruz. Yüce Allah orucumuzu kabul ediyor mu acaba?" diye. Gözyaşları sel olmuş imamın. Cevap verememiş. Şimdi soruyorum cıcaflı, şatafatlı iftar sofraları düzenleyenlere: Burma'da günde bir kez dahi yemek yiyemeyen Müslümanlar var. Yiyecek bulsalar ya sahurlarını yapıyorlar yahut iftarlarını açıyorlar. Bu ya bir ekmek parçasıdır yahut bir bardak sudur. Toplu iftarlara harcadığınız paraları Burma'daki fakir ve yokluk içindeki Müslüman kardeşlerimize gönderseniz daha güzel olmaz mı?

Myanmar ya da Burma.

Kimse demiyor vurma!

Öldürülen Müslümanları soğuk su ile yıkayamadılar bile. Dünya cehenneminde yaktılar topluca; kömür kömür cesetlerin yığıldılar ortaya. Kadınlar aç ve de çıplak, çocuklar anadan üryan, nineler ve dedeler ayakta duramayacak denli zayıf, diğerleri ise kıyımlara uğramakta. Kalan sağlar korku içinde, çamur içinde iftarı zor ederler. Sahuru kim bilir ne zaman yapmışlar. Günde bir öğün o da olursa! Ramazanda verilen iftarlara bakıyorum da

yapılan gösterişlere bakıyorum da utanıyorum insanlığımdan. Cuma namazından sonra bir telin mitingi yapılırsa bir kamuoyu oluşturulsa iyi olur. Zulmedenlere ise kahrediyorum. Lanetliyorum zalimleri. Ve onlar için "Yaşasın cehennem." diyorum üstat ağzıyla.

Myanmar ya da Burma.

Kimse demiyor vurma!

"Gerek yok her sözü laf ile beyana

Bir bakış bin söz eder bakıştan anlayana" demiş ya Hazreti Mevlana, öylece takılıp kalıyorum Burmalı yağız bir çocuğun gözlerinin içine ve susuyorum artık.